Trójumanna saga : Isl. papp. 4:o 29

HS Isl. papp. 4:o 29

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Isl. 4° N. 20.

N. 20.

Riks-Bibliotheket.
STOCKHOLM.
Handskrifter.
Isl. 4° N. 20
N:o

29.

29. Her hefur Trojomanna Saga oc
þeirra afrek verk.

№ 29. 1.
Islandica.

Peleÿus er Kongr nefndr er red firi borg þerri er
Peloponcel hetr. Su borg stendr á Girklandi. Han
var alldrader miok er þessi Saga gerdiz. Jason het
annar höfdingi, han var Fyrstr Sonr Peleÿus Kongs;
OK hertogi at nafnbot, oc manna virsælastr; Sva at
sealfr Kongr Peleÿus ugdi sik afsettan verda mun,
du sino Riki, firi hans vinsældar. Hugsar Kongr nu
þad at senda Jason þes nockurs ærendis at hann kemi
ecki aptr. Han vildi ecki firi frendsemissakr opin:
berliga han drepa. Oc sendr honom þes mán med bref,
oc vinatto maalum: At han býdr honom til veizlu.
Jason tekr vel Kongs ærindi, oc feir heiman med hun,
drad manna; Oc kemr á Kongs fund, j akvednun tima.
Tekr Kongr vid honom med godu ifirbragdi. Sitr Jason
þar tre nättr; Adr Kongr kallar han á mal stefnu
med huara tregui radurleÿti. oc imilli annara hluta te,
kr Kongr Sva til orda: Agætr madr er tu frendi; Oc
býrpti þes miok at þer goldit þui norkut er lofligar giordut
umrádu veri vert, Adr þer endit ýdra lifdaga. Oc up:
pi mætti vera medan hemurin stendr, þem til frod:
leiks oc skemtanar er gaman handa Sva at stor:
virkium agætis manna þeirra er firirhafa veriti hei:
mum. Vcit ek oc frændi, Legr Kongr, ferd þa eina er
fadr minn lagdi flesta agætis mán farit hafa. þa er

Ser vildu fregda leita. oc Sva hefr verit, Sidan ek man, fremit. Ennpo hefr pat enn per til onguen unnith at koma perri ferd til vegar. Oc hygg ek pat meiRR voldit hafa er engin hefr framkomit ferdinni: At peir hafa ecki Sliker afrecx mǫn Sem Sagt hefr verit. Ok pat annat at Sa hefr eñ eigen farit, at pes agætis verks hefr audit vordit. Enn pat er at Sækia pann hinn ágæta gulspuna i borgina Kol: kos, er par hangr i porr hofi. Vilda ek frændi at per ferit pessa ferd yðr til ágætis; Oc po nokot firi mi: na Skyld. At yðrt ágæti mætti uppi vera at eilifu. Jason Svarar: fara mun ek ferd pessa Kongr. Enn ecki veit ek hvart yðr gangr Sva mikils godvilli til pessa vid mik Sem per lait. En á yðrom kosti Skal ferd pessi ganga. Oc Skolod per lata gera Skip baði gott oc mykit. Oc vanda par til Sem [illegible] mest allan reida. Vil ek oc kiosa mǫn med mier or rikinu. þa Sem ek vil hellst hafa. Peleyus Kongr let uppi alt petta Sem Jason beiddi vel oc gredeliga. Argus heit forsmidr Sa Sem fir var Skipsmiduni. Tok Skipit af honom nafn, oc var kallat Argus. Thelamon Kappi heet madr er red firi borg perri er kiet Salomina. penna mann kaus Ja: son til ferdar med Ser. Oc er han var buin at lidi, oc bestum fongum Sem han vildi kiosa, þa lætr han i haf oc hafdi þan liedSagumann er Antenor heit. peim gaf lit byri, Enn komu þo at hausti at Frygia landi. par red Sa Kongr firi er Lamedon heet. Han atti 2 born med

drotnin
þau vor
ker ero
lar Sva
vara go
þeir vil
mna m
far, oc
op: þa
er Girk
Vil Jas
nung, oc
oc The
Lanzt m
bariar,
vard ecki
kos, þa
dottr va
Kongs
Enn pe
Girker
Medius
manna.
var med
einn at
son. En
talar ha
angri.

drotning Sinni. Het Priamus Son hans, enn Hesiona dottr.
Þau voro badi frid oc manvanlig. Kungr Spirir at Gir-
ker ero þar komner grimer men oc agiarner. Hann ta-
lar Sva til Sinna manna: Ef Girkr Sea landz Rosti
vara god a enn vidrbunig littin. þa er meiri van at
þeir vili hafa undan os Rikit. Oc þui Skolo ver Sa-
mna mannom sem flestum getum mer, oc fara til Seo
far, oc beria Sva a Skioldu vara, oc œpa þeim sneiþi
op: þat þes pickr nu mest Smarin, til manna gior. Enn
er Girker heira oppet. þa pickiazt þeir miok Smadir.
Vil Jason fara a land upp oc beriast vid Lamedon Ko-
nung, oc hefna honom þessa Svivirding. En Erchules,
oc Thelamon kappi toldu þat uradligt at beriast vid
Lanzt men med einn Skipshofn. Oc þier redu at ecki var
bariaz, oc heldu i brott i haf. Gaf þeim þa vel byri. Oc
vard ecki til tidnida i ferd þeirra unz þeir koma i Kol-
kos, þar red Sa Kongr siri er Medius heet. Hann atti
dottr vana er Medea heet; Oc kunni margt vel siri Ser.
Kongs men spiria hvart þeir Se fridmen eda hermen,
Enn þeir segiaz vist fridmen. Var þa kungi sagt at
Girker voro þar komner, auk beida Ser fridlandz. Byðr
Medius Kongr þa Jason til Sin, til vetrvistr med xxx
manna. Enn adra hans men vistadost um landit. Jason
var med Kongi vel virdr var hann Sorgum kliodr. þat var
einn at Kongr let fremia marga Skemtanar leika siri Ja-
son. Enn hann gladdist litt vid. þa er Kongr Ser þat,
talar hann Sva til hans: Hvadt er þer Jason at hugar
angri. Er þier finnst ecki um vara leika? Eda huat

4.

rak þik til gode drengr at fara hingat i vart hit
fataka land or þeirra Riki? Jason Svarar. Heyr mik
godi herra. Ek er hingat [illegible] sendr af Peleyo Konungi
frænda minum at Sækia þann hin agæta gullfleuna, er
her hengr uppi med ýdor i þors hofi. Kongr Svarar: Hvat
hefr þer þes til handa borit Jason at Konger vil þik
feigan? þet ek Skal nu Leggia þer hverias þrautter fyri
biggia adr reyfi þetta naiz. Argus hetr þræll. Er hefr
100 augena, oc vakir ýfer hofinu, hans augun öll Skal
Svæfa, oc hogra hofvitt af honom i einu hoggi. Innar i
hofinu er mikill dreki, han hefr oc morg augu oc mý-
kit ettr i Ler. Han varder oc reyfit, han Skal Svæfa oc
Sedan drepa. Innar i hofinu þapan fra, ero 2 ýxna fall
af ettri oc blotitt Sva at þar eira ongum. þau Skal tu
temar oc leggia á ok; þa Skal tu brýota ofan hofit,
oc lemia alt Saman i uxla drekans oc molld, or hofs gar-
dinum, oc þa renna þar upp, 3 Sinum 12 Sterker menn af
joxla drekans. oc munu allr hans hefna vilia. þeir
ero Svartir oc ogerligr Sva Lem risar, þa verdr oc alla
at drepa. Oc Sa er þessu Kemur aleid mun alldri tyna
Sinu lofi medan veroldin Stendr. Oc er Jason heyrer
þetta i hogr han sit maal. Oc far mikillar á hýgiu hucr,
Su han Skal framkoma þessi þraut. Nu leidir Kongr han
til at Sea þraut nokor, oc þicker Jason þessa meira um vert
er han vett giori. þeir ganga þa til bordz, oc er Jason
ogladr. Medea Kungs dottr Ser at Jason er ogladr. Henne
lettst han forkunnar vel. Oc þicker mikill harmr er Sva

dyrligr madr skyldi firi farast. Oc ecki ma ek þat bera ~~ef ek þat bera~~ ef ek getr honom holpet. Talar sidan vid eina sina þeonosto mey, þar nu a" fund Jasons, oc leg honom at ek vil hitta han. oc aldrei skal hin ogurligi dreki honom firi koma ef ek ma rada. oc skal ek allar þessar praut a" mik leggra, ef han vil fasta tru sina oc att. Oc alla hluti skal ek honom til vegsemdr gera oc tignar. Sidan fer madrin till þeirar hallar, er Jason svafi, oc men hans. Hon gengr in i herbergi oc at hans sæng. Hon ser at Jason nu vera litti drycksiumodr, hon kuaddi han: Han spurdi; Hver er tu hin unga frova? Hon svarar. Ek em syster hinnar riku Medea kungs dottr, oc hon sendi mik til yduar; Hon harmar med þier þinna hugsott oc harm, oc þickr illt at vitta þes er sva merkligr madr skal firi farast. Jason svarar: Sa Gud er henne skop, gledi henna. Er hon vil berja med mer sva stridan harm. oc þar i moti man ek greida mikit goz, hverium mier er vil nu hialpa. Oc nu er su tid komin heimstodunnar. er ek mun annat huart faa elifa skomm af ollum valldz mannom viraldarinnar, med bana oc drindlausu, ella meiri sæmd, enn nockor madr annar firi mir, oc koma fram ferdini oc na" drindinu. Ris upp þu nu sagde hon oc gek med mer, han gerir sva. Hon ferr til skogar firi skamt fra borginni; oc var þar firi hin agæta fru Medea kongs dottr. Oc er hon sa Jasonem stendr hon upp oc quaddi han: Han fagnar henne kurteisliga. tala þerr nu marga hluti sin i milli. Nu finner Jason hversu vitr hon er. honom þatti hon vera agæta frid oc vyrduligr. Renr honom nu hugr til hennar, oc hitnar med honom astin til kongs dottr. Veitr nu hvart odru þaklamligt fagnlag,

oc Sata kossa, oc eingen ganga þau þapan firi, Enn han hefr
drygt med henne allan sin villia. Sagdi Medea at han skal
vara katr oc ottalauss. Oc heitr honom þes, at han skal
framkoma ferdinni; oc á einni natt koma sendi men
kongs dottr ti Jasonem, oc bad hon han nu ganga med
ser til hofsins, hon tekr til oc syngr songva sina lengi
natr, oc hefr framm allar sinar iþrottr. Hon leysti har
sit oc bardi briost sit. Lengi natrinnar syngr hon, adr
Argus sofnadi, er gatti hofsins oc þar eptr svafr hon
drekan, þa melti kongs dottr: þu hin Satasta ja,
son! gack þu nu in i hofit med minni hialp. Hann
var i bryniu, oc hudkyztli undr; Hann reidr upp
sverdit oc dreper þraliñ, þa gengr han moti þeim
hinum grimma dreka, oc legr til hans med sverdinu
undr bagslit, sva sem kongs dottr kendi rad til. þa
vaknar sa hinn ogurliger dreki, ok blas grimmi ettri.
Oc var þa vidr lagt huart Jason munu halda lifinu
eda ecki. Enn med tilstilli kongs dottrs oc hialp, þa
han lifet en drekinn misti. þa gengr kongs dottr at
yxnunum, oc blistrar at þeim. Leggr sipan a þessa
ok, oc bindr firi vagniñ. Fara þau ut allan fiarlut
or hofinu, oc sva þetta hit agæta reyfi er alt var
sem gull. Nu hefr hon framm galdra list sina, oc
fellir ofan hofit. Sidan taga þau oeyxnina oc eria yfir
hofit, oc taga tenn drekans oc saa þar i eptr; þar
runnu up af marger menn sterkligr med vapnum. þa
byðr Jasoni mykin otta, þa melti kongs dottr: hraðst
ecki þu Jason: sealfer skolo þeir berias oc sæfast. þat
for eptr þui, at hver þeirra drap annan. þa for Ja-

Son til sina manna med þessu sigri oc sagdi þeim tidin-
din. Enn Medea Kongs dottr for till hallar fedur sins,
oc tok i brott mikit gull oc dyrlig kladi oc ágætliga
steina. Sidan gengr hon til skip Jasonis, Jason oc
hans men taga herklædi sin oc ganga med ofridi i bor-
gina. verdr Kongr nu var vid ofridinn oc heitr á men
sina, gengr þa at imoti Jasone oc týkr sva at Kongr-
inn fellr, oc allr sa lyðr sem þar var; taga nu
slikt af þeira eignum, sem þeir vilia. Satu þeir
þar um vetrinn. Medea kongs dottr var med bar-
ni, oc eptr rettum tima fædir hon 2 soner fagra oc
frida, oc lika fedur sinum. Ok er varar býst Jason brott
med mikilli virdingu oc ætlar heim til Girklandz. þeir ko-
ma eitt quelld vid ey eina. þier settu landskiold sitt oc voro
kater. Togo sipan at dricka hit sterkasta vin; oc er þeir
hofdu druckit um hrid. gengr Jason ut, oc bad sina men
ganga til skipa þat þa var býrr godr. Vinda þeir segel
sin oc sigla heim til Girklandz. Medea kongs dottr sof-
nar fast, oc vaknar ecki fyrr en hon var eini stodd i land,
ialdi Jasonis. þa sprettr hon upp vid mikla ugladi oc
harm, oc sva kom at hvert bein var kalt i hennar lika-
ma. Hon gengr þa um eyna, ok ser seglin. Tekr hofut
kladi sit af ser, oc fester á et tre hatt. Hon melti þa
med miklum grati: Weit ek at sa sami Jason er til kol-
kos for, oc þar wan mesta fragd, mun ecki radit hafa,
at skipa sva vid mik. Oc þes kon henda, at vinir tapar
margs mans skynsemi. Ok þo at hon melti marga hluti aum-
liga, þa siglir Jason ecki at sidr oc þetta vora sealfs

hans rad; Firi þui at han atti sèr dýrliga konu heima oc fraudstora, vanti han af hennar frændum traustz at sigra Konung frænda sinni þann er þessa þraut firi honom hefr lagt, oc sva adra þa er hann hafa hneistan. Enn vantr af þeim minna liðs, ef han flyter þessa konu heim. Han kemr nu heim med mikilli dýrd oc fagnadi, ollum nema Peleiõ. Jason vard gefugr kongr eptr Peleiúm. Medea kongs dottr kom nu til Girklandz, oc sýner hennar. Ok er hon hafr verit litla stund i Girklandi, sendi hon bref Jasoni, þat er sva melti: Sagt er mer Jason at tu dýrkist af þinum storvirkium oc þu takr metnat af þinum monnum, firi þat verk er þu vant i Kolkos i voro fosterlandi, oc oft sagdir þu fra i storum steinhollum er þu sittr i, oc hoeliz þinn. Enn ecki nautz þu sealfs þins, at þui, er þu vant þar, heldr nautz þu mina aumliga forlaga oc þeirrar sposogu, er longu var firi sagt af spomonnum at sa kongr mundi koma af Girkia veldi, er steipa monde nidr þess kongs riki er firi eýium rod, oc þat at einni konu mundi þat verda, at hon mundi selia forterland sit, frænder oc vini, oc allan sin soma. Hygg at nu godr kongr! hersu aumliga þu bat mik miskunnar, firist er þu vart med fedr minum. Hygg at nu huersu mikla miskund þu veitr mer þar er ek em komin i þitt Land. Nu skiptis godin med ockr, oc skipi mer hlut til handa. Badi hefr þu misgert vid Frigg oc Freiju; vid Solar god oc sina hellgu Pallas. oc iki vinst þinn likami til hefndar þott litinn sega hefdi huert godanna af þier. Arit miok reýn, dr

dr þu þa t
a eýiunnr,
atta ek at
tversu ve
þu latz ec
huer hon er,
ro hinnr l
mik svasem
sagd: at þ
hofdingiar
hefna sina
storilla vid
hafdi þeim
till eýrinn
lucem er
segr i forn
oc heti h
enn Cedar
komin hafa
rindi uid þ
hlut vid
ga latit
SIK storil
þit vilit r
naudsyn til
noger fu

dr þu þa till Skaps mins, er þu Letz mik eina eptr
á eyjúennr, ok Liglaðr fra ollum her þinum. Rost þa
atta ek at deckia þier i hafi er ek sá Leglin. O! ho!
Hversu vesol kona ek em? þat sýjr ek til þin, at
þu Latz ecki vita huer Medea er. En ef þu veitz ecki
huer hon er, þa mun þu þa kenna Sona þina, er þier e-
ro hinnr likuztu; ok ecki vil tu godin at þier Sviki
mik Svasem þu. Ok fyllast mon su Spasaga er fyri var
Sagd: at þeirrar veslu konu afkuæmi mundu verda storer
hoefdingiar oc foedast i annars Kongs veldi, oc munu
hefna Sina frænda. Erkules var aptr komin, oc undr
storilla vid Sin hlut, fyri þa uvirding er Lamedon Kongr
hafdi þeim gert. Hann býr heimanferd Sina, ok far
till eyrinnar Spartam at hitta þa Castorem oc Pol-
lucem er þa þottu kýnstorer menn i þan tima. Soa
Segr i fornum bokum at þeir hafi att eina modr
oc heti hon Leda ok veri þór fader Pollucis,
enn Cedarus fadr Castoris. Enn er Erkules var þar
komin hafdi hann godar vidtokus, oc bar upp Sin æ-
rindi uid þa brædr oc Spurdi hersu þeir yndi vid Sin
hlut vid Lamedon Kong, er Sva hafdi þa Svivirdli-
ga latit fara af Sinni iordu at Saklausu, en Sagdi
Sik storilla vid una. Nu ef ykr er Sva um gefit, at
þit vilit reka yckarar Svivirdingar, þa kalla ek æra
naudsyn til vera at hefna varar Sneyjnu. Ero þar oc
noger fultingsmen till. þar voro Skiot Svor af

peira handi, oc letar þes albúner er han vildi firi
sea. þapan for Erkules til Salominam, oc spurdi
huart han villdi fara til Frigia Landz, oc hefna
peirar Svivirdu er Lamedon Kongr gerdi os? Han
svarar skiott han mäli, oc letz peirrar ferdar
buinn þa er han vildi, oc leggia sin styrk til
eptr fongum. Sipan for Erkules at hitta Peleum
oc bad han fultings. þa for Erkules til Pilum,
per red firi Nestor hinn spaki. Tok han vid ho=
nom virduliga oc forvitnadist hans ærendi: Enn
han sagdi sik angra uvirdning þa er Lamedon haf=
di peim gert. Ok letz vildu hefna peirar vi=
virdu ef sva villdi verda. Nestor lofadi han
miok firi sina ætlan, oc heet honom sino lidi.
þa bio han til ferdar 5 skip, stor oc miok
vondut, ok feck til hina bestu Ridara oc ofrhu=
ga, oc fek alla kluti til þa sem hafa þorfti oc
skoruliga, oc sendi ord kappum sinum at peir
kæmi til hans. peir komu eptr hans ordsen=
ding. Oc sem peir voro albuner at fara, þa
gefr þat býr, oc verdu vel reidfara, komu om natt
vid Frigia land, i þa hofn er Sigeus heet; Ek er
peir vora lanfastr, skipti peir lidi sino. Geck Er=
kules af skipum oc med honom Peleus oc Telamon, oc
hellningr lids peira. Enn eptr vora at geyma

Skipa Castor oc Pollux med godum buningi. Lamedon kongr var i borg sini, er kersagan kom. Hon var kollot Jlium en sipan Troja, var hon pa hardla sterk at veggium, ne à manfiolda. Enn po var hon torsot fam monnum. Nu var kongs monnu sagt, at morg herskip voro komin vid land, oc let pa blasa ut af borginni ollu lidinu. Ok sner till peira er skipana gettu, oc atlar à hender peim. Oc tekz peira i mikilli bardagi, oc var eki langr adr enn menn komu till, oc sogdu hersagu fra borg. Nu vildi kongr snua aptr oc veita borgar monnum. Ok er Erkules var à leid komin til borgrinar. pa melti han vid sina menn: per vittad goder drenger hver vàr ferd stendr af. pat penna hnefsu er vid fengum her nastum vildim ver her eptr lata à sinu, oc hafa er lengr i varri ferd, en ver hofum ecki fong à at vera her longvistum ef her teiz fiz à oss. Ok munum mier vira verda bradhuasir oc ovidforlir. Wil ek ydr oc vita lata hvart mier byr i skapi. Borgina vill ek upptaka med ollum gadum. Enn drepa Konung Lamedon, ef pes verdr audit, enn borgin er ecki audsott fam mannum, po at hon se litil. Ok at ver leggin allan hug à at vinna hana. pa vil ek at sa kiosi ein hlut af afnami er fyrstr kemz i borgina. pat sva virdist at sa vini hana er hene nair first. Engin var at ufliotari vel at gefast po at. Erkules hefdi slikt mikit, fara sipan til borgrinnar oc sækia hanna med oddi oc eggiu. Enn peir sem firi voro i borginni vordust vel oc drengiliga, en litil

voro rad ýfir þeim er kongr var í bortu oc flest allt
villdr lidit med honom. I þenna tima kom Lamedon
kongr at borginni þeim lid at veita. En Erkules her
i moti honom med flest þat lid sem han hafdi i upp=
gonguna. Lautt þa saman med þeir snarpri sokn. Gek
þa Erkules sva hart fram, at hann vann sialfan Lao=
medon kong. oc drap han. Ok felldu þar naliga allt
lid þat er med honom var. Eptr þat foro þeir aptr
til borginnar, ok var þa miok alt i senn at þier to=
mu þar. Enda var þa Telamon kominn i borgina, oc
hafdi þa upplokt ollum hennrar hlidum, oc geingu si=
þan i borgina, oc toko þar Hesionam kongs dottr.
oc allt þat er þeim þati betra at hafva enn ecki.
Fara sidan til Girklandz med fogrum sigri oc miklu
herfangi oc hofdu aflat fer mikils agætis, oc unda
nu vel vid sina for, var þa eptr lettat vid Telamon
huat han vildi kiosa. En han kaus Hesionam kongs
dottr. Erkules sagdi han makligan at þigra þat er
han vildi, oc var hon honom gipt at radi Erkules,
oc tokust sidan med þeim ästir, var þa sva komit at
Girkir unde vel vid sin hlut, oc hofdu hefnt sinnar
suivirdu. þar fellu oc sigri, Lamedon kongs launget=
ner þeir er sua hetu: Hipsipilus, Valeontes oc Am=
phiter. Eptr þetta vil Erkules fara or Landit oc leita
sier frægdar. Ferir han i skog þann er Norma heitr,
þa var ein dasamligr Leo, þan drap Erkules, oc reif
han i sundr med sinum hinom sterkum hondum. Ster=
kulesteus heyrdi frægd Herkulis, oc girntiz at sea han,

oc drap han, han sipan. Lerna heet ein kelda; par
var mikill hoggormr med morgum hofdum sa er su natta-
ra fylgdi, ef eit var af honom hoggit at 2 komu i
stadin, pen drap Erkules. Hann sa oc mikin leo, oc
haft suad i munni, han drap leonit, en tok saudinn til
sin. Erkules drap oc ogurligan orm, med digri kylfu.
Hann tok pa oc gull eplin. pa for han a hendr hipnum mikla
Gereon, peim er hafdi 3 hofut, han sper til Erkules, oc ge-
rir imoti honom her. Ok er peir hitust latr Erkules
lem han le einsaman; hoggr a 2 hendr ser, oc veitr
huarr odrum stor slog: Ok umsidr drap Erkules Gereon
kong. Hefr pat verk vordit vida fragt um heiminin.
papan for han um vestr halfa heimsins, oc alt til
heims enda, oc setti par mikla stolpa til marks sinnar,
vidforli; papan helt han til Norva sunda oc i Italia.
Karulus son Evander ferer a fund Erkulis mikill kap-
pi med morgu lidi, oc berist vid han, oc fellur Erkules
han. papan for han yfr Girklandz haf a India
land. I perri ferd drap han dyrit centauros en
tamdi sum. pa drap Erkules fugla pa a India lan-
di, er agataster ero, er Arpine hetta. pa ferer han
utan eptr petta oc sva sogdu heidner men, at hann brigi,
diz i villigaltr liki. Oc pordu honom ongver averka at
veita. Saa geck han yfr at ecki stod vid honom huar
sem han for. papan steig han nidr til helvitis, oc
lagdi prifaldan fiotr a cerberum helvitis hund. Oc
pro han papan med prifolldum fiotri, sva Legia

heidner men at han bæri himinin á oxlum sier, oc firi þat preckvirki sogdu heidner men han á himina nümmin. Ok þui kalla þeir eina stiornu Erkules, Su Stendr i milli tueggia vagna.

Kuediu Sending Dejaniræ.

Peritheus son Gerionis þa er han kuangadiz, baud til braudlaups centauro, oc þar med konu hans. med þeim var Alcides, oc þa er þier voro druckner, tok Centauri Moniaus i brott brudina med ofriki han var mestr þeira brædra. Siþan vart hinn mesti bardagi milli þeira Centauri oc Perithei. Lampidas fylgdi Centauro. Enn Erkules var med Peritheo. Oc fell þar mesti hluti lids af Centauro firi Erkule. Oc voro þeir þo varla menzker men. þa er Erkules for af Echalia, for med honom Dejanira kona hans. Oc þa er þau komu til ár einrar kom at einn af centaurum er Nessos heit, oc vildi misþyrma henne; hon kallar á Erkulem. Hann for þigar oc dugdi henne, en drap Nessu. Erkules hafdi adr tekit hana af kappa þeim er Achelous heit. Enn siþan let han hana lausa, oc tock eina bonda dottr fer til konu. þa sendi Dejanira honom bref þat er sua mælti: Mart kömr vid um pitt rad, þat er firi littlu mundi ecki likligt þickia. þu hefr nu teckit þer til handa eina bonda dottr. þa er ecki kann goera nema rifa j sundr ull. Ok sva er mier sagt at þü sitr at med henne, at greida efflocker ero i. Enn ef þa greidr ecki þuganda, þa

kÿstr hon pik med snældu hala þinum. Ok ecki
veit ek huar sa Erkules er nu, er drap drekan i
gardi Atlanus kongs. Ok van þar einn risa oc tok
papan gull epli tuau, oc ecki mundi Atlanus nu
kenna þik. Ok þat er mier sagt at þu drecker vin
bædi um nætr oc daga, oc etr þipradr krasir, hæns
oc þafugla. Ecki gordr þa, þa sva er þu kommt til
motz vid Eridem. Ecki hafdr þu þa vin druckit, oc
hafdr þu þo afl þitt, þa er þitt fenguz, oc þu lædr
han ferr. Oc ecki mundu Orpheus trua, at þu mundr
slikr vera. þa er þu vart i nidrgongu med honom, oc
lagdr þrifaldan fiottr à Cerberum helvitis hund,
oc drott han alt upp i veraldar lior. Oc þui er han
bundin jafnan sidan; þo hafdr þu þa ecki vin druc-
kit, ne kras etit, oc ecki i Skarlatz klædum gengit,
oc eigi bundit gull à haals þier sem þeir men
er ini sittia i dryckiu stofum. Ecki þarf ek um at
tala; Minni forlog munu ganga, sem minna fræn-
da. fadr min va sik med sverdi. En brædr miner
vaguz sealfer. kÿstr minar drunecknadu. Impia qd
dubitas Dejanira mori. Nu sendr ek þier einn
kyrtil, rodin i blodu minu. Ecki var þu þa i blau-
tum purpura kyrtli, er þu drap Gorgoniam skrimsl,
þat er framan var sem leo, enn i midiu sem geit, enn
flugdraki aptr. Veit ek þat sagde hon; þo at nockra
kleima se à þessu riti at þu munt þo radit geta, oc

drakn i kiny Atlans gard

velldr þui mikill gratr oc morg taar er ek fellir firi þi-
nar Sakr. Impia quid du„ ek. Ok þes minnr mik,
at þu værer i vargstacki enn ecki i blautum kyrtli;
þa er þu drap Gereonem kong â Spania landi. Oc
redt er ein ollu Spania landi, oc var þat meira
vert enn þetta er þu sitr yfir ullaũipi konu þinnar
oc vindlar ull, er hon kembr till klæda yckr. Im-
pia quid dubi„ ek. Nu send hingat son ockran,
at þat fari at skipaen at han byrgi augu min, oc ve-
ti mer abiargr. Enn ek sendr þier imot þetta klædi
blodugt. Impia quid dubitas ek. Se nu fegr ek
þier þo at þu vilir ecki vita, at nu bregd ek suerdinu,
er eptr la efeta senni er mit skildumst, ok nu snyr
ek upp blodreflinum enn nidr hiolltunum.

Er Antenor for til Girklandz med brodu Priami Kongs.

Priamus kongr var ecki inand, þeim tidnindum sem firir
var sagt. Ok er han fretti fall fedr sins oc brodra
oc at brotin var borgini oll. Enn rent fenu, bra ho-
nom miok vid sem van var at. Han for þa till Fli-
um med konu sina oc Sonum oc allan sin vardat.
Ok tegar han kom þangat. þa let han efla borgi-
na miklu sterkari enn adr. Oc ecki vard hon sva gor
sem þier vildu; firir en þier Neptunus oc Apollo
Solar god gordu hana. Priamus kongr endrnyiadi
sva [illegible] þa smid, er fadr hans hafdi gera latit, at
þangat veit stor voetn med miklum brogdum oc sva
var oc vandliga buit um borgrhlidin, att engin þottu

audsottri aptr soknini en lid laus vegger. Kastali stod
yfir hueriu borgarlidi, oc vandader miok men til pa
at veria. pessi voro nofn borgarlida: Antenorida, Dar-
dana, Ilia, Scea, Tibrina, Trojana. Oc pa er bor-
gin var allgor. let han pangat fara vistr, oc sva mic-
kin vidrbunat, at pat matti med olikindum, at pui me-
di cydt verda, po at han pyrfti par mans aldr at
vera, oc pat atlar han at ecki skulli han par ve-
ra drepin sem fadr hans. Han let gora hof mi-
kin i borgini oc eignadi Þor. Han hafdi par a
mikin atrunat til styrktar ser oc eflingar. Ok er
pessir hlutir voro allir sva gervir sem han vildi ser,
dr han ord peni manni er Antenor heit vitr madr
oc vel stilltr, oc samiliga tilfallinn tiginna mana
orindi fram at flytia, oc sagdi at han vildi pan
senda til Girklandz, at leita um sattir vid Girki, oc
let ser uvant pickia um annar tillog ef Hesiona
veri heimsend. Antenor lagdiz ecki undr hofit
ferdina, bio sipan skip, oc feck ser foruneyti, oc
for pegar honom gaf byri. Oc kom til Magnesiam,
oc lendi vid Siciliam oc for a sund Pelei oc var
par 3 natr i godum fagnadi. Oc eptr pat spirer
Peleus Antenor at erindi. Enn han sagdiz vera
sendimadr Priami kongs, at leita um satt vid han
ok Girki, Oc tiadi honom huart peir attu Pri-
amo at giallda, er pier hofdu drepit fodr hans
oc brodr, oc tekit brot Lystr hans brotit borgi-

na, enn rant fenu; Ok beddi han tanadar um sætt, oc at han skyldi hlut i eiga, at Hesiona væri heimsend. Peleus tok pungliga kans mali; Oc kuedz huar minna hafa atgert en han atti at hefna, oc badr han brert fara papan. Han helt pa skipa sinu i Boëtiam oc lendi vid Salominam. Oc for a fund Thelamonis, oc beidi at han sendr Hesionam aptr till Priamum brodr sins, oc kuad pet semligaz vera at han rædi sealfr siri systr sinni. Oc sagdi pa audvelt mundu verda, at leita um adra sætt. Thelamon svarar: Ecki er pissa vid mik at leita. Ecki hefr ek illt gert Priamo kongi. Ek drap ecki brodr hans; Ek tok ecki brot systr hans, han helldr geck ek fram ef puiliki pad oc drengskap sem mer vanz hugr til. Ok pa ulaun sem ek hafr fanget siri mina framgongu varir mier ut oc lati ecki laus prautrlaust. Ok er Thelamon hafdi pessi suoer honom veitt. Bad han Antenor i bortu verda sem tidaz or sinu riki, ef ecki var annat till orindu enn pat er pa var uppborit. Antenor steig pa a skip sini oc for pa i Achaia oc par til er han kom i Spartam. Ok sotti heim Castorem oc Pollucem, oc beiddi at peir atti hlut i at Hesiona veri heimsend. Enn peir toko pungliga kans mali, oc sagduz ongin ofrid gert hafa Priamo kongi. Enn kuadu Lamedon kong hafa siri gert ser oc sinom varnadi siri pa hneyssu er han hafdi peim gerva, siri Saklausi; Ok kuadu ecki vid sik um pat at leita. Badu han i bort fara sem skiotaz. Antenor for papan i Pilum oc bar uppi siri Nestorem

sin ærindi; oc sagdi honom huer vandradi han kued hygg-
gia at à mundi liggia ef ecki takiz sattin. Nestor tok
pungliga hans mâli, oc kuad pirfd miklu eptir sliku
at leita par sem pier hofdu afbrugdit firr. Enn
hofdu po ongva kosti undr ser. oc tok à sem hrakligaz,
oc bad han huata i bort medan honom var ecki gert
nema gott eit. Antenor hvarf aptr papan, oc vard vel
reidfara. Fer han pegar à fund Priami er han kom
aptr. Oc sagdi honom alt af sinni ferd, oc at han
hafdi pa mer hitta er honom attu sakr at bota.
Oc sagdi firi sakbâtr koma hot oc heitan med
hadi oc spotti; Oc fysti miok at Priamus lati gera her
til Girklandz at hefna sinar svivirdingar oc sneyppu.

Vidr tal peira Paris manna.

Eptr petta sendr Priamus kongr eptr, sonum sinum,
oc vinum peim er honom voro kârster, peir ero sva nefndir.
Anchises, Eneas, Deacolanes, Polidamantes, Pantus Vig-
maleon. Taphantus oc Jampadon oc sva peim sonum si-
nûm sem ecki voro skirborner, Oc sva sem peir komu
til kongs: seger han peim, at han hefr sent Antenorem
til Girklandz um sætt at leita, oc at peir sendi aptr He-
sionam, oc sva sagdi han peim huer svor i moti komu.
Nu liggr mier petta i miklu rumi vid Girki. Er peir hafa
sva pungliga tekit voro maali. Sua mart sem peir
hafa af gort: Drepit kongin oc mart annat gert oss
til svivirdingar. Nu fyst mik at hefna peim grimeli-
ga, gera her til Girklandz, oc leita at svivirda
pa ecki minnr i sino riki. Oc at ecki lægi petta brigz-
li lengr à oss. Sva at peir helldiz par af oc gam-

brædi. Will ek at sýner miner geriz hofdingiar þessar ferdar. Er reýndir ero at mikilli dýrd oc dýrsd i ollum hlutum. Ok er ætla þott leitat se um allan heimininn at eki finni þuilika men sí: ri allra hluta sakr, þa þeim er goda hofdingia ma prida. Ector stod firstr upp Sona Priami, þat hat var þeira elztr, oc miklu frammarst at ollum hlutum, han tok sva till orda: þa hlúti er þer ræddut herra, hellder til ærinn naud syn, þer i upp hafi, oc ollum oss ut ifra. Ok veri vid fusser at hef: na þeirar uvirdingar, ef at sæmdar auka mæta verda. oc giarna vildim vid i alla stadi gera þinn vilia, oc hefna vars franda Lamedon kong. Ok ecki skolot þes sva virda att oss se Girkier ofalir til hardra hluta. Enn hræddr erom ver um at ecki faim ver sva skiott vara sæmd af Girkium sem ver villdim þat sealldan hafa þeir yfr skordum hlut setit samfaft. Eiga þeir oc marga fulltings men oc hard, fenga. Sagdi nordmen vera hardfenga oc vana orostom. Enn vir erom uvaner i sliku stridi, faddir upp i sælliss oc mikilli gledi Enn uvanr skipa bunadi. Synist mier nu ecki þui lik vesni a vera sem þa er Lamedon kongr fodr fodr minn, setti all rad imoti þeira yfrgang. Ok em ek um þat nockut ottandi, at var hlutr verdi þui skerdari sem ver eigumst fleira vid, oc kuidr ek þo ecki mier at hellder. Lifa man ek medan mer er lagt. Alexander annar Sonnr Priami geck þa fram oc melti: Ecki er at adrag um þessa ferd er fadr er fysandi, oc mun oss þat verda til figrs oc sæmdar, er han leggr firi oss. Synis mier ferdin omanhættlig, huert sem til gefu vil snuast. Megum ver sea hversu mikil sneýpa ligr a oss at sva bunu; Vilda ek at þeir ætti nu at sea eptr skordum hlut vid oss um stund. Sva sem ver hofum att um þa. Vil ek biodag

til at vera hofdingi þessarar ferdar, vantr ek at ek fari 21.
þangat ecki ærindlausu. Eptr þat sagdi Alexander
draum sin, þan er han hafdi dreymt i Ida Skogi, oc
kuez ætla at þa mundu þar stunder komner er han
mundi resast, oc kuad han miok fyssa sik til ferdar, æt:
la ek helldr at ek sakir þangat yndi en alldrtila, trui
ek oc þir at allt mundi eptr ganga þat sem godin hafa
sagt. Styggr ek ongvan han feigra sem i fotina ræzk helldr
en honom er heima sittr. Priamus tok vel hans mali,
oc kuedz ætla at godin mundu þeim atlidi verda er þau
hofdu adr i syn gerkgit. Þa tok Deiphobus til orda sonr
Priami: Vel likar mer tala þessa mans Alexandri, oc ser sva
hug um fegia at forin mundi god verda, oc þeir mundu na
at hafa med ser Hesionam, oc mundi þa varda sett ma:
lum þeira þaþan af, sva at huarum tueggium likadi vel.
Eptr þat geck framm Helenus sonr Priami oc melti:
Miok fegr mier annan veg hugr um ferdina, enn
broeder miner hafa ætekit Alexandr oc Deiphobus.
Ek ætla at þa væri betr ef ærindlausu yrdi; Oc væri
þat þo ecki freyjpu laust. En ef Alexandr teker þa:
þan konu, þa er vænst er i ollum heiminum, fer til
engin ordz. þo munu Girkir þui ecki þola, oc mu:
num ver þa finna til hvers mier hofum gert; munu
ver þa badi reyna vit þeira oc hardfengi, oc varer
mik at þar firi latin ver borg vara, fe oc frændr
oc mun allt þetta eptr ganga, sem ek hefr sagt. Ok
er Helenus hefr þetta melt; Geck fram Troilus hinn
yngsti sonr Priami; Oc þot han veri yngstir þeira,

þa var þo engin þeira sterkari nema Ector. Hann bad menn ecki otlaz um ferd þessa, þo at Helenus hafdi illspar sinar. Ok fyrsti niok at fara skylldi. Eptr þat sendi Priamus Alexandrum oc Deiphobum lid at samna, sidan lidit kom saman: Stefnr kongr þing fiolment, oc talar langt oc snialt firi lidinu; Hiadi first firi monnum sakir þær er Girkier hofdu gert, oc sva þat er hann hafdi sent Antenor til Girklandz at leita eptr sættum, oc at Hesiona veri heimsend. Enn hann tok þari moti heitan oc hardyrdi oc firi þan hlut allan saman, Skolot ek þangat her gera, oc skal Alexandr sonr minn hofdingi yfir þessum her, at hefna fodur mins. Nu hefr ek sagt mina otlan oc tilskipan, oc ef nockor vil ecki fara ferd þessi, sa, þa segi hann nu: Enn ecki þa er ecki stodar i vantum ver at firr ecki komi illspar Helenus. þa svarar Antenor: Engum manni er þat iafnkunnigt, sem mer hveria smàn, oc svivirding ver fengum a Girklandi. Oc verst yðrum sattr bodom var þar sneyþeliga suarat. Gorit nu sva vel godr drengr, hrædist ecki bardaga bidit heldr glaðr, þes er at handi kemr. Madr het Panthus son þess manns er Euphorbius heet, frændi Priami kongs. Hann stod upp oc melti: Hver megitt þier þann mann lita er þessa ferd otlar illa verda munu, oc sva sagdi fadr minn mier. Ef Alexandr nemi

konu
oc a
skapi
filmer
Priamu
honom
fram
sar fe
pingin
Nu e
feck t
vapnu
huggin
hit ef
dr. H
nudu
storill
oc kua
broedr
var a
bunad
oc D
Priamu
att hi

konu af Girklandi, at papan af mundu stranda oddmi
oc alldrtili, pui folki er her bÿggdi, oc kalladi nær sinu
skapi, at lifa at ferdarlausum helldr enn deÿia her-
filmenn dauda i forscaleÿsi oc heÿnsku med ofrkappi.
Priamus reiddiz þessum ordum, oc alt folkit stod inot
honom, oc kolludu honom koma til preckleÿsi er han
framdi slikar illspàr. Togo þa allir at fyssa þes-
sar ferdar, eptr kongs vilia oc bodi var þa slitit
pinginu.

Segling Alexandri at sækia Helenam.

Nu eptr þetta let kongr rada til skipa gerdar, oc
feck till alla þa hluti sem þurfti i reida, vistum oc
vapnum: þau tre er til skipana voro ætlut, voro
huggin i Ida skogi himum helga. Ektor samnadi lidi
hit efra um Frÿgia land, þar sem han var barnfad-
dr. Alexandr oc Deiphobus foro i Peniam, oc sam-
nudu þar lidi. Cassandra dottr Priami kongs, likadi
storilla þessi friætlan, oc sagdi ferdina dyra mundu,
oc kuadi þar mundu vera vid gefna Trojoborg, fodr sinn,
broedr oc vini, oc náliga allan fagnadin. Engin gaumr
var at hennar spám gefinn. Flÿttu þeir nu skipa-
bunadinum jafnt sem adr. Alexandr var firi madr
oc Deiphobus sÿner Priami, Eneas oc Polidamantes.
Priamus kongr bad þa first koma i Lÿcaoniam oc i Sparta,
att hitta Castorem oc Pollucem oc beida þa, at þeir leti

heimsenda Hesionam till sattar, oc matti sidan semiast
sætt peira. Enn ef ecki er þess kostr þa vil ek heria
á Girki. Eptr þat Alexandr hafdi fast firr i Ida
skogi. þottiz han hafa sanā frett af at engin ko-
na i veroldinni munu vera iafnvæn sem þessi He-
lena, oc henne hafr han svá sedt, at honom þot-
ti mest um vert. Ventr nu formali afgodinum,
at han munu fa ast hennar, sem han hefr lengi
eptrþroed. Farit hofdu oc ordsendingar i milli pei-
ra. Oc svá hofdu þau feez. Ok sem peir voro
albuner, baud Priamus kongr at leiſa flotann, oc
bad nu godin til gæta. Lettu peir i haf, oc hafdu
þar liedsoguman, er adr hafdi farett med Antenor
til Girklandz oc vrdu vel reidfara til þes er peir ko-
mu vid Cretam eÿ, þar er Menelaus. Han var þa
ecki hemā. Ok var han farin till Pilum á fund Ne-
storis oc hituz peir Alexandr oc Menelaus á for-
num vegi. Oc spurdi Menelaus, huert Alexandr at-
ladi at fara? Enn han kuedz: fara skyldu skemt-
tanar ferd firi land fram. Menelaus baud honom
til sin, oc kuad drottningu vel mundu fagna ho-
nom. Kuad honom heimillt þar at hafa slikt
sem han vildi. Alexandr tok blidliga hans ordum.
Enn brosti þo i hug fer er han visi hvert undr
bio med honom. Nu for Menelaus first á fund
peira brædra, en peir voro farner, at finna systr

sina Clitimestra, oc þar med þeim systr dottr þeira Ermoen. Sem Alexandr nalgaz til eyiarinnar, sea men hans hinn vegliga skipa flota, oc þickiaz vita at dyrligr madr munu firi rada; er han var siglt med mikilli dyrd oc drambi. ganga nu landz men ofan till skipana er hiner koma i laget, oc fretta þa huar firi redi þessum himum vegliga flota æda huaþan þeir væri, æda huert þeir ætladi at fara, þeir sogdu at firimadr ferdarinnar var Alexandr sonr Priami kongs. Enn sogdu konginn hafa sent han til Castorem oc Pollucem, at sinum skyldar oerindum. Ok kuaduz þar koma skyldu adr þeir færi aptr till Girklandz.

Kuediu-Sending Alexandri Sons Priami kongs hinni kurteisu Helenu.

Þenna titul sendi Alexandr sonr Priami kongs, hinni fogru, oc hinni kurteisu Helenu konu Menelai. þat han var farin til Tyrklandz at leita um sattr milli Priami kongs ok Girkia, um þat missætti, sem þeira i milli var, oc adr er af sagt. Alexandr var nu komin i Riki Menelai, oc i þat herbergi sem han svaf var vanr at sofa i. þetta bref var sva latanda: Mikil skiler þina kurteisi æda annara kuenna: oc mikit skilr þik æda bonda þinn. Mer litz han litt af brugdin prals yfir litum. Oc ecki

Tyrkland uti Troja

kan Menelaus at eiga sva storvirduliga konu sem
pu ert. Han for nu heiman, oc gaf pier pat till
oerindis sem engis var vert, oc pat hygg ek, at pui
hafi godin pat skipat pui at pu skyldir pui
slikan man eiga, at pau firi mundu pier slikavar
fegurdar, oc sva mikillar kurteisi, at pu sigrar bæ-
di sol oc tungl oc stiornur, med pinni birti
oc yfirlitum; oc ecki er pin kurteisi nær odrum
konum. Enskinn besti hauktr hinum blyðligsta
hera. Um alla mina lidu rann pin fegurd. Ser
ek leit pik i petta sama herbergi sem nu ek em.
Augu pin voro sem dufna. En litrin i kinnum
sem samtemprat væri hin blodraudi blomi rosa
oc hitt sniohuita gras Lilium. Varar pinar
sem klædi, pat er coccinium hetr, briostin er pu
gafst meyinni at dreckia, voro slik sem gim-
steinar, peir er Cristalle heita. Ok sipan ek
sa pik kom mer ecki svefn à auga, oc eki man
à koma fyrr, enn mit talumz nokut vid. Ok
optliga sotta ek sæta kossa at meyrinni er
à golfinu rann; Eptr pat er hon hafdi pein
briost druckit. Oc pat pickiumz ek till viss vi-
ta. At pu ert su hin virduliga kona er Frey-
ia heet mer firi morgum àrum er pær fun-

du mik 3 gyðior i Ida Skogi, oc baud mer ein
peira, oll veralldar riki. En annar sigr i ollom orostom.
En hin pridia pat er ek villda. En pat er pin ast oc godr
vili, ok pat somr vel, at su spasaga fyllir sem godin ha-
fa spad. At hin frágasta borg sem i verolldinni er mún-
di varda nidrbrotin firi peirar konu skyld sem vænst
er oc kurteisust i ollum heiminum. en su ert pu. Pri-
amus kongr fadr min hefr nú sva upp reista oc
elfd-a Trojam at ecki fa Girkier hana sott, oc mi-
ner broeder ero sva miklir kappar, at ecki ma peim
minna atla enn 10 ridara huerium peira oc ecki
pyrftu at ottast pin forlog. Allir miner broeder
vilia mer sem sealfum fer, par sem ek á frendr oc
fiarhlut um alt Tyrkland. Ok vel picki mer pa goll-
dit peim Girkium firi pat er peir toko i brott Ste-
sionam, at ek taka á brott pina ast. Ok ecki at eins
mattu drottning vera yfir Tyrklandi helldr yfir ollum
heiminum firi sakr pinnar fegurdar oc prydi. Eigi ma
ek ollu pui mali koma á oll pau bokfell sem i hei-
minum ero, er ek villda vid pik tala; Ok ecki mundi
hemurin pau hafa mega. oc firi pui verdr nockor sta-
dar at nema; vel pier nu sealf hlut tilhanda, huert
pu vil halda pat, oc lata saman fara sem godin ha-
fa firisagt, at hin kurteisasti madr skyldi eina
hina vænstu konu; ada villpu vara kona Me-
nelai? er enskils gods er verdr. Her imoti sendir
Helena Alexandro annat bref pat er sva segir:

Kuediu sending Helenu etc.

Helena sendr kuediu Alexandro virduligum manni oc gods kongs sijni. Mikil dýrsd var þui þat er þu rittadr til min sem til hinnar argskopuduztu konu, oc mart hefr þu osatt melt, oc i morgu þier miok hallt. Heyrt hefr ek þin getit oc þins fodr Priami, oc ecki sidr þins faedrfar Lamedon kongs, oc sva miklir kongar sem þar voro firi ser. þa ero her a Girklandi magr ecki minni. Heyrt hefr ek oc getit Ectoris brodr þins, oc at engin madr er jafnagaetr honom a ollu Girklandi oc sva Trojlus brodr hans, at þeir se forkumar hraustr oc ma þo vera at faist adrer sliker ef vida er leitat. þu gatz ok þes at Menelaus bondi minn vœri litils verdr, oc atti ner engis kosti. En ek segr þier at han er jafn vid hina rikustu konga at allri att oc sealfr hofut kongr er hans broedr. þott godin vildi ecki at han bœri tignar nafn. Kan þat oc opt henda, at madr leitar þar annars sem han felz sealfr. Menelaus proddi þier vel, ok hugdi sinom vardnadi vel, komit a þit vald, oc atladi þik ecki sva miok atlera, at þu mundir þan svikia sem þier tryjdi. Han for oc ecki orindlausu i bort, at heimta skulder sinnar þœr er ecki voro minna verdr enn 100 puenda gullz.

Brottaka Helena, orosta Alexandri vid beria menn.

Sua er sagt at haf eitt mikit stod vid sea, sua

bar til at Helena geck þagat at skipa til þeira
hlueta er þar skyldu forn fara. var henne or for=
vitni à at sea skipa-buning þan hinn dyrliga er
þeir hofdu ecki firri slikan seet. Ok þa hina okunnu
menn er þar voro vid land komner, var henne ok
sagt, at Alexandr mundi henne heimsækia ef ei yrdi
adr þeira fundr. Nu var Alexandro sagt, at Helena
var gangin til hofsins, han byr sik skiott or vaskli=
ga ok gengr in i hofit med dyrligum fornum, or fri=
du foruneyti. Ok er þau finnaz taka þau tal sin
i milli, or litz huaru tueggia vel à annat. Lætr
Helena nu flytia till hofsins margar gersimar ok go=
þat orgata, or ætlar þar til natteleika or mikillar
gledi. Alexandr visi ættlan þeira um allan þan þris
or [illegible] dyrd er firir var buinn i hofinu. þa kastar
han gullepli i kne Helenu. Oc var þetta rita à epli=
nu: Ek sver þes vid godin, at ek skal Alexandro gipt
vera, or hans drottning skal ek vara hedan ifra. Sen
Helena hafdi þetta lesit, rodnadi hon miok vid, þat
ecki hlyddi þat at riufa sem melt var i hofinu,
or þottiz hon nu svikin vera: kalladi þat ecki hall=
daz eiga, sem madr melti ovitandi adda oviliandi. Al=
lexandr kuad þetta vordit hafa at vilia or tilstilli
godanna scalfa er ecki hlyddi imoti at gera adda
mela. Oc sagdi hana firi þeira reida vera mundu.
Ef hon ryfi vid þau login or heilog særi. kuad

hana sed mundu þa hafa hinn sidarsta enda-dag sinna þrifa. Geck Alexandr þa or hofinu oc sagdi sinum monnum at þeir skyldi vera buner, þa er han bad þa upp ganga. Enn þeir letuz þes allbuner þegar han vildi. A þerri natt kuaddi Alexandr þa uppgongu, oc foro þeir til hofsins, toku papan i brott Helenam naudga, oc marger konur med henne, oc baru þar á skip ut, ordu þa bojar menn varir vid bort toku Helenu, oc vildu sækia eptr henna. Tokz þar mikill bardagi, oc fellu marger af boiar monnum; Enn Alexandr hafdi sigr. Tok han papan of-fear oc marga menn at herfangi, for á brott vid sva buit. Ok lægdu ecki fyrr seglin, en þeir komu i þa hofn er Tenedon hettr. Var þar Priamus firi, Helena var þa hrjg, at naliga fek madr ord af henne: Hon hafdi littin bædi svefn oc mat. Nu sagdi Alexandr Priamo kongi huat goerz hafdi i hans ferd oc kuad Helenam mundu af hans malum þarfa at taga styrk oc hressing hugar sins. Priamus kongr tok fegins samliga þessu orindi oc letz ætla, at Girkir mundu nu ecki bettr una vid sin hlut enn þeir; hugdi honom nu, at þeir mundu Hesionam heimsenda. for han sidan á fund Helenam, oc hugadi henne bædi med blidum ordum oc fegoefum, oc let henni alt uppi, þat er hon vildi þiggia af honom, oc tiadi nu firi henne hue goefugligt giaford henne var hugat at

ganga med Alexandro, þar sem han var allra manna vænstr oc kurteisaztr, oc una vid allt þat gott er man mattu henne gœra. Helena tok þa at glediaz, var þa goer samfoer þeira Alexandri, oc tokuz þar bratt miklar astir med þeim oc blidar samvistir. Cassandra vard hrygg vid, er hon sa Helenam. ok kuad; þetta mundu vera upphaf allz þeira ufarnadar, er hon var þangat komin. Primus vard stiggr vid hennar redu, oc bad henne brott draga oc byrgra i husi einu.

Hvarf þeira Castors oc Pollucis godanā.

Nu er þar til mals at taka huat fram fer à Girklandi. Menelaus Spirir nu brott-toku Helenæ oc mandrap þau er gerz hofdu i hans hybylum, han var ofelltiliga. For þegar i Spartam, à fund Nestoris oc sendr ord Agamemnone brodr sinum, at han komi à hans fund: Han kom þegar, oc hugadi brodr sin, oc sagdi huat honom bio i skapi. Oc kuedz vilda gera her af Girkia veldi til Trojo borgar, oc sla vid ollum afla sem fong veri à sendu þer siþan ord hoefdingium þeim sem mester kappar voro, oc bezter skipstiorner menn. þeir sendu oc ord hinum mikla kappanum Achille. Enn lyndiz oc vildi ecki fara. Þar var þa slegin rikr danzleikr oc konu til hinnar kurteisiztu konur i borgini at sla danziñ. Oc nu leitar

Sa ser rads sem sendr var oc kallar um oll stræti
oc sagdi: At her er kominn at borginni nær þer sem leik=
rinn var fleginn. bregda nu menirner vid skiott oc hleypa
a sin veg huer, nema ein Achilles, han þrifr staur ein
mikin oc rennr imot þangat sem herinn for. Ok kastadi
skiott þeim kornubuningi sem adr hafdi han. Nu
verda sendi menn vid þessi brogd sem ger voro. Ferer
nu Achilles a fund Agamemnonis kongs, oc þar
kom Patroclus oc Telephus, Troilus, Diomedes, Me=
nones. Ok var þat radat at skipa stol skyldu buatil
Trojam borgar, oc bioggu þeir han i hofn þerri er A=
theniensis hettr. Enn su saga gengr fra þeim Casto=
re oc Pollvce at þeir stigu a skip er þeir þurdu
brott toku Helenu oc vildu sækia eptr henne. Enn
er þeir komu i haf, gerdi at þeim vedr mikit, at
hana menn þat firir satt, at godinn muni hafa nu=
mit þa upp til himna sakr þess, at þeir voro af
þeira ætt, oc gocra af þeim stiornur 2, er huer
kollum Tuibura. þat sva hafa forner menn firir sagt.
Enn er þau skip voro buin sem til herferdar skyl=
du, þa voro valder til skipstiorner menn, oc skal nu
segja nafn þeira: Oc sva huer su morg skip huer
hoefdingi hafdi. Agamemnon kongr hafdi 100 Skipa.
Menelaus af Sparta 60 skipa. Archelaus oc Proti=
nor af Beotia 30 Skipa. Ascalasius oc Alom, nos af
Orcomenia 50 Skipa. Ajax Telamonias af Salomina

oc

oc þeir bræðr, Theocrus, Ampicus, Dornis, Theſius, Poli-
cenus, þeir hofdu 60 Skipa, þeir bræðer hofdu þar
upp-fædz i Salomina, oc voro allra manna drenligia-
zter oc agætazter. þo var Aiax firi þeim oc allar
i þrottr hofdu þeir þar er karlmanz at-geror attu
at fylga; Fadr þeira oc modr unno þeim mikit; med
þeim bræðrum var oc aſtſambligа. oc voro allir
samt iafnan i herforum. Thelamon býr nu ſono ſi-
na til herferdar, oc er þeir voro buner; Bad han
ongvan eptr koma ef einn þeira felli. Enn Aiax
fell þar oc allir nema ein, oc þordi þa aldri aptr
at koma oc for lengi vildi rada. Alt til þeſſ Apollo
Solar god bad han gera adra Salominam, han gerdi
sva oc bygdi þar sidan. Neſtor af Pilo hafdi 80
Skipa Thaos af Edolia 40 Skipa. Unerius af Jmi
50 oc 3 Skipa: Aiax locrus 30 oc 6 Skip. Antipppus
Philippus, Thoas af Scaledone 30 Skipa. Emelaus
oc Pirgis 40 Skipa: Ydomee oc Menones af
Crit 80 Skipa. Ulyxes af Italia 40 Skipa.
Ethesilaus oc Phortatus 40 Skipa: Polidarius oc
Machaon af Triz oc af Colaphi 40 oc 2 Skip.
Achilles af Pithie, Patroclus oc Mirmidon 50 Skipa.
Triptolomenus af Roda 8 Skip. Euripilus af Orco-
meno 40 Skipa. Polidares oc Leontius af Lariſſa
40 Skipa. Antippus oc Antimatus af Hedeo, 11 Skip. Dio-
medes oc Stelenus af Argis 80 Skipa. Philoctores af Me-

34. lebea 7 Skip. Gens af Kipr 20 Skip. Ptheſilaus af Ma=
gneſia 60 Skipa. Agapenor af Archadia 20 oc eitt Skip.
Melestes oc Athenis 50 Skipa. þeir er allir voro Skip=
ſtiorner menn kallader voro talder 3 hins 50. Ligi
ero þeſſir menn af þui nefnder ſva marger at þat
B. fegri Soguna. Enn frodligar hefr þeim þa þott er
Soguna hefr ſett, at ritut ſe nofn þeira oc foſtr=
lond. Ok þa er Girkia her var ſamman komin i Athenis
hofn. kallar Agamennor kongr ſaman alla hina gof=
guztu menn, þa er til þeſſar ferdar voro ætlader
oc tiar firi þeim huersu illa þeir ero hædder. Eg=
giadi þa miok vaſkligrar framgongu. Enn bad þa
þo vara forſcala oc firileitna, oc ſem beztrar
gætzlu um allt ſaman. Hann ſpurdi þa oc huert þeim
ſyndiz ecki radligt ganga til fretta vid godin, oc vi=
ta huat firi handu vari, oc velia þa menn til
þeirar ferdar er knaſtr voror, oc ſettu þeir þa
þetta rad allir ſaman. Toku menn vel undr þeſſa
eptr leitan. oc voro til þes radner Achilles oc Patro=
clus oc foro þeir i þan ſtad er Delphus hettr,
oc til hofs þes er inni var Solar god þeira er
Apollo var kallat; þat var þeira atrunadr, at þat
mætti aldri liuga, oc þar attu allir oerugaztar
fretter; oc er þeir komu þar, flyttu þeir fram ſin
orindu firi Apollo. þeir fengu þær fretter: At trojo
borg mundi á hinu tiandi ari unnin verda.

Her segr af vexti oc ýfrlitum peira kappanar.

Nu er at segia fra Priamo kongi, at han sendi Calcantem Spamann til frettar vid godin. Enn pau badu han i lid med Girkium, ef han vildi halda virding sini oc kostum; for han sipan i Girkland oc redz til sveitar med Achille oc mettu peir til vinattu med ser, oc foro bædir samt i Athenis hofn. Achilles lagdi pa med miklum fagnadi pa hluti sem han var visz ordinn, oc sva pat med at par var kominn Calcas Spamadr, sonr Nestoris hins Spaka, er tekin hafdi Spaleik ok fugl heilum sealfum, sva at ongr hlutir komu at honom uvoerum. Priamo kongi, komu engin ord huersu gengit hafdi frettin Calcantis. Nu skal segra nockut af vexti oc ýfrlitum peira manna er agætazter voro af hvaratueggiu lidi. At pui sem Dares segr sa sealfr var hia peim oc sa pa. Priamus kongr af troja var mikill madr vexti vænn at áliti, herdilutr oc linmeltr. Ector sonr hans var blaastr i máli: Huitr á hárs lit oc po hrockinn hárr, oc nockut skialgr, sterkr oc storlimmadr oc med tiguligu ýfrbragdi; Sýggin oc hogvær millr oc misblidr, oerr oc astsæll af ollum sinum monnum, oc hin mesta kempa i bardagum. Deiphobus oc Helenus, voro likur fedur sinum at ýfrlitum; Enn uliker at natturu. Deiphobus var ramr at afli; Enn Helenus var slægr oc fræði madr mikill oc vinsæll vid alpýdu. Troilus sonr var vænn madr oc ramr at afli

oc miklu sterkari enn allir hans jafnalldrar, framgiarn oc ofarleitinn. Alexandr Sonr Priami var hvitr oc horund, hár madr oc herdi mikill, sterkr oc storradr hárit bleikt sem silki, augun fogr oc munnrinn, skiotr á fæti romadr vel oc metnadar giarn. Eneas var raudr oc ferstrendr náliga at sea, sterkr oc storlyndr, milldr oc málsniallr, rikr oc radugr, suart eygr oc hýrligr. Antenor var hár madr, grannvaxinn oc skiotligr vænn oc slægvitr. Hecuba Drottning Priami var væn kona oc há, lotin i hálsinum, oc hafdi karlmanz hug. Andromaka kona Ectoris hafdi vænt auga oc biortt horund, fogr i vexti, huggin oc hogvær, blid oc grandvar. Casandra dottr Priami var spakona mikill, medalkona vexti, raudleit oc raud hár, oc eygd allra kuinna bezt. Polexena var væn kona i vexti oc vel eygd, huit oc horundlios, langhr hálsin oc limut kuenna bezt, bleikt hárit, oc potti allra kuenna bezt sama fer.

Capituli.

Agamemnon kongr Girkia var liosleitr oc horundr lios, sterkligr vitr oc málsniallr oc gofugligr synum. Menelaus brodr hans var medalmadr ok hæd, raudleytr oc potti bædi gott at þigra oc veita; manna bezt vigr, oc hinn mesti fullhugi. Achilles var briost mikill, oc hafdi digra armleggi oc kalfinn sua digr sem á konu. Liosleitr oc lahufast augun þyckt hár oc raudt at lit. Lidadizt med lokkum hýr i andliti oc hardr i mann-

rannum, mildr oc mattugr, oc hinn mesti bardaga madr.
Patroclus var vænn madr oc vel limmadr, grimeygr oc mikill
augun oc nokut oframr. Aijax Locrus var ferstrendr oc ramr
at afli, katr madr oc kurhalsadr. Aiax Thelamonias var
miok sterkr madr oc virduligr i yfirbragdi, snarligr oc skap-
bradr oc diarfr i ollum mannrannum. Nestor hinn spaki
var bædi har oc dygr, biartleitr oc breidleitr oc hinn
vitrasti til allra rada gorda. Ptheſilaus var horund
lios, oc vænn at áliti, skiotr á foti, vapndiarfr oc treyg-
stir fer um allt bezt fealfum. Neoptulemus hinn mi-
kli, var digr oc maga mikill, blastr i máli godr vinum
sinum, enn hardr uvinum, langleitr oc sihverflott augun
ot nockut skolbrun. Ulyxes hin spaki var sterkr oc me-
dal madr vexti, flárádr oc hyrligr i yfirbragdi, forvitr
oc málsniallr. Palamedes var granligr madr oc hárr,
feitr oc oflugr, hugar fullr oc dramblatr. peir Castor
oc Pollux voro liker at aliti, biart leitr oc bleikhærdir
skirlitadir oc vel stilter oc heldr háfir badir. Helena
syster peira var peim lik at ásionu, allra kuenna vænst
oc einfold i skapi, lundul hueri konu betr, litillmun-
rinn oc fagr oc i enninu milli brunanna var ein
fleckr oc bar gullz lit sem fingri væri á drepit, oc
bra par huerium manni vid er sa nema Ulyxe einum.
Briseida var ecki há kona horundlios oc hærd vel oc naliga
saman gronar brynnar blidlig oc eygd vel, oc sá lit vid mon-
nom, einfolld oc milld, limuett vel oc kurtris. Macon var
mikill madr oc sterkr, skyrr oc skiottradr, polin-modr oc mis-
kunnsamr. Meron var medalmadr oc hæd, sivalvaxinn

or karlmannligr, halskammr or hardlyndr, opolinmodr or virduligr synum.

Her takr upp Kappa Trojomanna-fall Diomedes.

Nu er par til sogunnar at taka at Girkir letu i haf pegar peir voro buner, hofdu peir pa allz 3 skip hins ellifta tigar 12ta hundrads. peir hofdu pan leidsoguman er Philactea het, or leidu vid porp pat er Tenedon hettr i riki Priami kongs. Or rantu par fe, enn drapu menn or skiptu med ser herfangi. Agamemnon var kongr yfr Girkia lidi. Enn pessir voro agætazter menn med honom: Menelaus brodr hans, Achilles, Patroclus fostbrodir hans, Estimedes, Diomedes, Aiax Thelamonias, Thedelphus, Ulyxes. Nestor var spekingr peira mestr. Priamus kongr var firi Trojomonnum or synir hans. Eneas magr hans, er atti dottr hans. pessir voro mester kappar hans: Pandorus, Sarpedon, Ascanius, Epistropus, Memnon, Antenor, Amphimacus, Anchises var olldingr mikill or var pa gamladr miok, han var fadir Eneæ. Nu skal segia greiniligar, huapan peir hofdingiar voro er Priamo Kongi veiti lid. Pandarus or Amphidarastus voro af Thelia. Masius af Carias. Amphimacus or Nesteus af Calvona. Sarpedon or Glucus af Licia, Lusemius af Liconia. Ippitocus or Copesus af Larissa. Remus af Thidonia. Pilius Pirus or Ascanius af Trasia. Pratimelus or Theropas af Penia. Asca- or Rucibus or Merceres or Protius af Phrygia landi. Samas or Assimas or Fortius af Boëtia. Boëtius or Epitroilus af Boëcina. Phillimenius af Flocacia. Peleges or Menon af Ethiopia. Ceus or Archilocus af Tra-

sia. Af Egestia voro Etrestus ok Antippus. Epistropus af Alimonia. Enn er Girkir voro vid land komner, oc peir hofdu eydt porpit. pa sendr Agamemnon kongr Diomedem oc Ulyxem á fund Priami kongs at leita vid han, at han sendi aptr Helenam til bonda sins, oc mætti sipan sættum á koma. Priamus kongr tok pui pungliga, oc sagdi huersu hardliga han pottiz af halldin vid Girki at sva bunu. Foro peir aptr vid sva gort, oc sogdu sin orindi slik sem ordin voro. I pan tima kom Palamedes sonr Neopli til Girkia med 30 Skipa, oc sagdi sik siukan hafa verit oc matt

firr koma til peira. Enn medan peir Ulyxes voro sætta um leitan. pa reduz peir til ferdar. Achilles oc Thelepus till landz pess er Musia hettr. Oc toko par at rana. Enn par red firi kongr sa er Theocrus het. Oc er han spurdi til peira. pa red han imoti peim med her sinn, oc tokz par bardagi, oc var ecki langr, adr enn Flotti kom i lid kongs oc sotti Achilles hart eptr, oc letr ecki firr, en han sardi kong oc fell han til jardar. Enn Thelepus skaut yfir han skilldi oc villdi honom lif gefa. Enn Achilles spurdi huer sok til pess væri. pa sagdi Thelepus: At pa han var ungr sveinn at peir Erkules fadir hans, hofdu veitzlu pegat af honom. pa geck á rikit kongr sá er Diomedes heet, oc vann par mikill verk oc ill. pa redz Erkules imot honom oc

Teucria

felldi han, Enn frelsti þa landit Teucria. Oc nu villda ek honom giarna at lidi koma i annat sinn. Enn er Theocrus skildi at honom var lifs varnat af sári, þui er Achilles hafdi sært han. Gaf han riki sit alt Thelepo. ok er han hafdi til allz skipat eptr sinum vilia, þa þo han. Enn Thelepus er þa var kongr vordin yfir Musia landi: Let bua vandliga gropt Teucri kongs, oc lagdi þar mikla stund á, þeim till virdingar badum. Enn er Thelepus hafdi kongdom tekit. þa vilde Achilles at han settiz þar at riki, oc efldi þa á hueriu ári at vistum oc vapnabunadi, sagdi þeim þat miklu meira styrk en fara manna frangongu, þo at snarpr væri, oc var þetta rad stadfest at Thelepus var eptr. Enn Achilles for aptr med lidinu til Agamemnonis oc sagdi honom slikt sem gerz hafdi i þeira ferd.

Hertekning Criseidam afhendi Agamemnon Kong.

Criseus het madr, han var blotmadr, oc hafdi lengi hreinliga þui godit þionat er Delphus het, oc þui iafnan fornr fært, þat hafdi oc marga hluti gerva fyri hans boen. Han trudi oc þar alla sina hialp vera, sem godit var: Han atti eina dottr, er Criseida het, hon var fogr kona, fadir hennar unni henne mikit, sva át þar var alt hans yndi sem hon var. Agamemnon kongr girntiz at fa þessa konu oc tok hana med ofriki fra naudgum fedr sinum, ser til ánnuztu. Criseus vissi at han matti ecki taka

hana þapan at uvillia Agamemnonis kongs. þa tok
han at harma sik sárliga, oc bio sik med þeim bunin=
gi er han atti bezan, oc batt helgum blodreglum
um hofut sér, oc gek svá til hofsins, oc sýndi hue=
rar þeonosto han var. Gret han nu þat sarliga
er honom hafdi adr huggan verit marga daga lifs
sins, þar sem var dottr hans. Gleymdi han firi har=
minum, tolu stundanna baedi á natt oc degi, fyll=
duz loftin af roddinni þerri er sýtandi for ut af
muninnum. Er han kalladi till himna godsins.
Ongvan dag fann han fer odrum lettara, oc on=
gva huggan matti han fa huarki af godum ne
monnom, oc engin klutr matti mýkia hans hug
svá at ecki sýtti fadrinn eptr brot tekna dottrin=
na. Sipan tok han mikit fe, oc for i herbudr Gir=
kia, þar sem flester hinnar agætuztu menn mat=
ti heyra hans orindi. Ok er han kom firi Agamem=
non kong, lagdiz han allr til jardar oc melti:
þu hin tiguligi kong Girkia Agamemnon, veit
mer hialp oc huggan minna harma firi saker
allra godanna þeim sem hialp er þins rikis
jafnvel allrar veralldrinnar oc sea[illegible] þins, oc firi
sakr kongdoms þins, fragd oc prýdi veldiss þins, oc
firi dom rattlætiss þins oc fá mier aptr dottr
mina, at ek mega þar firi huggaz af harmi minu,

þeim er ek hefr nu adr um tima eptr henne lytt.
Oc enn melti han: See her godir hofdingiar gull
oc gripi. þetta vill ek þeim gefa, er mier matti fá
dottr mina. þott huerki gagnaz mier gull ne annat
fe medan ek missir hennar. Ok her med vil ek fyl-
gia lata þock mina oc aufusu, oc sva godsins Del-
phi. Ok er þetta heyrdi su þiod er Mirmidonis
het. þa virdu þeir sva sem Criseus hefdi rett
att mæla, oc dottr hans vœri rangliga fra honom
tekin, oc eggiudu til sin hofdingia Achillem at hialpa
honom, oc sogdu Agamemnon kong mundu kana la-
ta fara til fadr sins, oc vid marga manna boen, bidr
Achilles Agamemnon kongr at Criseida fari aptr til
fadr sins. Agamemnon kongr tok þui þungliga oc
neitar þuerliga þui sem han er bidinn. Oc bad med
mikilli reidi Criseum á brottfara. Kuad honom huar-
ki stoda mundu sinar bœner, ne sva flutning hans
tænadar manna, oc su ast sem han hafdi lagt
á Criseidam, hafdi tekan hinn innazta oc hans
yfsta hlid i han likama. Oc su hinn sama astin
bannadi nu oc firibaud milldleiknum at veita þa
boen sem margr badu rettliga. Criseus huart nu i
brott ofeginn oc firilatinn kongs vin for han þa til
musterins godsins Delphi. Ok þar in komandi geck han fram
fyri stallinn, sarliga gratandi, skerande med noglum andlit
sitt, sva sem orviti madr, han slitr nu harit af hofdinu oc
grœtr þat, er han er sva gamall vordin at han hefr badit

Sva illa lifsdaga, at han er ná hialplauſ vordin af monom,
oc Su ein var nú hans van, sem var til godsins Delphi.
Oc eptr lidin tima leid af honom gratrinn, hugleidr nu
med sealfum ser, huert leita mundu vera hialprinnar oc
melti Sua: Heyr pu Delphe, huat Stodar pu mier nu fi:
ri pat er ek gofgada pina gudoma, adda pa er ek lifda
hreint lif firi pinar sakir morg ár, oc sotta ek hellga
ellda oc fornfardag yfr pinu altara. Huat nema
ecki ef ek skal nú pola hatr oc sviviroing umakligr
firi utlandom uvin, oc taka pessa laun firi pat er ek
hefr lengi pier pionat. Doem nu rettan dom á milli
min oc Agamemnon Kongs Girkia. Nú pa, hefr ek
nockra sok till pes gert po at ek vita ecki at [illegible]bera
Sva mikin grat, pa lattu mier ecki boetaz min harm.
Heyr pu Delphe huers ek bidr pik. Ef ek em ecki
makligr at piggia boen mina. pa bend pu upp boga rei:
di pinnar, oc skiot yfr mik orvum hefndar pinnar;
pa muntu vera vallandi gud dauda mins. Oc en melti
han: Se her nu fodrinn huersu han sytr at brottekna
dottrinna. Styrk mik nu, adda hui pickr pier ecki aum:
ligt slikt. Dottrin syrgr harm fadrins, oc gengr nau:
digri reckiubur sins uvinnar. Sva lauk han sin máli. Go:
dit Delphus heyrer nu boener skalldz sins, oc skildi
hans hinn hormuliga grat: pa sendi han drepsott
yfr herbudir girkia, oc vart Sva mikit mannfall af
pessu drepi, at varla var rum á jordinni at grafa pa.

Oc gora vard morg bál at brenna lik paudra manna sva sem sidr var till; Oc sva voro elldarner pýrt gerver at logañ lagdi saman upp i loptit, par er elldarner bruno undr nidri, oc ecki mattu pa greina sva marger sem peir voro. Enn haugarner voro pa sva marger, sem pýckiaz mattu standa i peim stad sem til var ætladr.

Eptr frett Calxantis Spamans um monna fall vid godin.

Enn pa er lidner voro IX dagar fra pui sem drepit kom, oc hinn X^di dagr var kominn yfr himin oc iord. pa kalladi Achilles til sin alla hofdingia Girkia hers. Ok pa er saman voro komner allir hiner vitrustu menn, pa melti Achilles vid Calcantem Spaman, oc bad han med fogrum ordum, at han skyldi segia siri hucria sok petta hit illa afelli var komit yfr her Girkia. Enn Calcas iatadi at leita eptr pui ef han mætti visverda pessara hluta. Gek nu til oc fardi godunum forner, eptr peira sidveniu, han feck pau svor at moti, at goda reidi stadi yfr peim, siri pat er Agamemnon kongr tok Criseidam, Oc pess munu aldri sirribatna, enn kongrinn bætr pessa misgerd, oc gelldr Criseo aptr a stefnu hofdingia; pa spyrer Achilles huer svor han hafi fengit af godinum, pau er folkinu veri til hialpr. Calcas sagdi, at pau svor var vant at birta siri alpydu, pat ef ek segi, pat sem ek em var ordinn, pa mun ek hafa sva punga reidi Agamemnonis kongs, at ek mun ecki borit fa utan ydra hialp hinna sterstu hofdingia. pa sagdi Achilles, at engin skal sva rikr i her Girkia at honom skulli

mein gera firi þetta. Ok aller vilia med otta oc hroðzlu,
hlýða þui er Calkas segr. Ok sem han heyrer þetta firi heit
Achillis. þa sagdi han med hans trausti oc trunadi di-
arfliga, svo at allir heyra þeir er nær voro, firi hue-
ria sok godin hofdu drepit herinn med drepsott, i rei-
di oc hefnd vid Agamemnon kong, oc kuad ecki mundu
firr af mundu hverfa manndrapit; Enn Criseus hefdi
nád dottr sini, Oc han iatadi sik firi godinu soettan
vera vid Agamemnon kong, oc let Girki þa
finna daga heilsu sinnar. Sem hofdingiar hafa heyrt
þessar Spasogur birta þeir þar Skiotliga firi Agamem-
non kongi, at á heyranda ollum herinum. Ok þa er
Agamemnon kongr hefr heyrt þessa frett, oc þar med
finner han Sampýcki allz her sins, þa lýstr han
skiott logandi hiti á hyggiunnar er han er bedinn
akafliga at firilata ast Criseidá. Ok þa talar han
grimeliga vid Calcantem Spámann, oc sagdi: At
alla þa hluti munnu han logit hafa, oc marga adra,
oc avitar han med morgum heitanar ordum. Enn
Achilles svarar þa firi han, oc sannadi hans spasó-
gur med Sampýcki annara manna. Agamemnon kongr
svarar honom stirdliga oc sagdi: honom ecki gott till
munu ganga, at flýttia þetta orindi. Ok þa er lýdr meñ
heyrdi at kongrinn vildi ecki vid kennaz þat er han haf-
di misgort, oc han villdi ecki mýkia reidi godanna til
hialpar folkinu; þa knudiz fram allr herinn med
einu Sampýcki oc kalli oc sagdi at kongr skylldi ecki

lengr steÿpa þeira lÿd til helvitis siri sina synd. Ok af þessu stormi, lætr kongr fram-leida Criseidam, oc gaf henna i hendr hofdingium med storum fegiofum. Enn miok var kongr þrunginn i reidi vid Achillem, siri þat er han hafdi gerz siri þui at bregda aft Criseide oc hans. Nestor hinn spaki tok nu Criseidam med miklu fe, oc foerdi fodur hennar alltsaman. Criseus lofadi Goðit Dolphum siri sina huggan. Ok þegar iafn skiott huarf af girkium su hin illa drepsott; sva at alldrigi sidan kom hon i þeirra her. Enn ecki at heldr slocknar astr-eldr med Agamemnon kongi vid Criseidam heldr syÿter han sarliga eptr lit hennar aster.

Agamemnon kongr hugsar nu vid i duliga huersu han skall giallda þat er han hefr siri hans sakr mist sinnar unnaztu. þÿcker vel fallit, at Achilles sealfr profi þessa somu sorg. Ok tekr nu med veldi Briseidam konu Achillis oc flÿtter hennar i sinnar herbuder, oc hugar nu sina harma med þessari hefnd. Ok iafn skiott sem Achilles verdr varr vid at kona hans var brott tekin, vard hann miok reidr, han hliop þegar med brugþum sverdum, oc for diarfliga, oc hugdiz at hefna á kongi sealfum sinna harma, oc er han kemer nær konginum, hristir han sverdit, oc lætr sem þa muni han hoggva han, bad han gefa ser aptr konu sina ospillta oc veitti honom vegsamligar giafer siri rangliga brott toku hennar oc giallda honom packsamliga oembun siri þa herferd er hans for af sinum

fostr jordum till fulltings vid kong oc hans brodur Me-
nelaum. Ok er Agamemnon kongr sá Achillem ogurliga
lata oc hans Sverd buit til sins lifs: þa hliop han
oc upp med brugdit Sverd oc hio till hans banvæn-
ligt hogg. Sva at þa hafdi Achilles sed sín enda-
dag, ef ecki hefdi him heiliga Pallas holpit honom
med sini handi heilágri oc flutt han undan hogginu.
Ok nu vilia lidsmenn ecki þola, at þessir stor hof-
dingiar drepiz nidr. Oc skills Achilles i brott vid sámd.
Ok sem han kemr i sinnar herbuder. kallar han á god
moegn Sævar gýdiunnar modur sinnar oc þoldi ecki
lengr er han skýldu sva skemdr vera firi Agamemnon
kongi, at ecki veri þess hefnt med stor hlutum.
Ok er hon heýrer boen sonar sins sva hormuliga oc ho-
nom naudsýnliga; þa firi latr hon sinnar býgder Seamm
oc hans barur. Flýgr sidan ýfir herbudir Mirmidonis man-
na, oc þadan upp igenom vedrinn, oc sæker sva upp ýfir
gullig himin tungl. Oc þa er hon komr firi himna kong,
fellr hon all til fota honom, oc greip hermiliga i har ser
oc preifr opýrmiliga lockana med gratinum, oc melti sva:
Heýr þu min bæsti Gud oc frendi. Se her nu moduri-
na, huersu hon er til þin komin, at bidia firi sonum
sini til þina godmagna. Hefn þu nu min oc minns
Sonur á Agamemnon kongi, oc ef þat hlýder honom hefn-
da lauss. at saurga hina sætu unnustu Achillis: þa sigraz
kraptr rettlætisins ef rong losta-semin skýgr han ýfir. Jupi-
ter svarar henne á þessa leid. þu hin gofga gýdia er fellr

er yfir oll ofl seofarins, legg af at hafa framm pinnar
boener oc harmpolur. Ek mun gialda Achilli arnu sin erfi-
dislaun oc hefna han til iafnsamliga hluta sem nu hefr
han latit firi sinum uvinum; Far nu oc seg honom min
heit oc hugga han af sinom harmi; pessa hluti segr han.
Nu flygr gyðian aptr um loptin med packsamligum orindi,
oc sækr nu heim i budir sinna systra seafar barurnar. Ok
er Sif heyrdi at Jupiter het at hefia upp krapt Achil-
lis, verdr hon miok reid oc melti sva: Steyr himn pu bezti
minn bondi, skaltu firilata hinna fraknu Girkinn oc
endr-nyia krapta Trojomanna i praut orostonnar oc sva
mikit ma nu seofar gudit dottr Noride, at hon ma at
fullu stetta Achilli i sina naudsyn, eda hvat vettr pu
mier nu par sem ek ber sætt nafn systr pinnar. Medr
pilikum ordum ávitar hon han allzvalldanda. Han sva-
rar herne oc aptr imoti morgum styggdar ordum, oc medr
pyi enda pau sina deilu. Ok pa setr himn hæsti Gud
ping, oc at slitnum peim domum huerfr Solin af
himinum, oc pa fara godin at gefa likomum sinum kra-
sir oc sætligan pryck, oc eptr pat sækia pau til hvilldar,
at locknu ollu starfi, oc skemta ser pa sætliga i brud,
huilum sinum med sætligu yndi. Nu er nattin kommir
oc taga himin tunglin oll at skina. pa kallar all mat-
tigr fadir á somnum drauma godit, oc melti sva: Far
sem ek byd pier um puer loptin ofan til iardarinnar, sa-
kir pes at pu ert allra gudanna skiottfaraztr oc komn
i herbuder Girkia med skiottum flug, oc seg konginum
pau tidindi sem ek byd pier. Somnus for pegar an

dvöl oc flaug lettliga um loptin oc kom i herbuder Girkia, par sem Agamemnon Kongr svaf i sino lantialldi med fo= grum likam, han melti sva til hans: Vaki pu Agamem= non kongr Girkia! Ek hefr pier til eyrna at færa gofugli= ga ordsending fra sealfum himna konginum Jupiter. A= nasta morni pa er Sol kafar upp igenom sioinn biod pu at peiner lids menn styrki sina arma med brynju oc skildi, oc kladi sik ollum herbunadi skyndiliga, oc saki sipan skiott oc vaskliga til Trojoborgar, pessa kluti sagdi han. Eptr petta himtiz han upp yfr hin somu vedr sem han hafdi paga ko= mit. Ok at fyrsti morni eptr petta, sva sem Solin lysti verolldina, let Agamemnon kongr kalla saman alla hermon= num sina. Ok er pa ping sett: pa birti Agamemnon kong draum sinn. pan er honom hafdi birzt um nattina oc sag= di pat vera til visan godanna, at herinn skyldi pa vapnaz, oc sækia á land upp til orosto, sva at peir matti komma at uvorom Trojo monnum. Bad menn [illegible] nu herda hugi= na oc styrkia briostin oc minnaz reidinnar moti sinum uvinum. Enn peir kuadduz pess vera albuner. Badu kong oc alla hertoga setia upp merki sin oc skipa heri= num til orosto. Agamemnon Kongr porkar ollum monnum sin andsvor oc drengiligheit badi rikum oc urikum.

Historie om Argonauterne af dem lagen bedrifften.

Cap: 1.

Peleus är [illegible] konung [illegible] regerade uti Peloponeser Borg;
Iverland, och var [illegible] gifftat gemal då denna Historia giordes.
Jason het [illegible] annan Höfdinge som var konung Peleji
Systerson och Gerdig til äfventyr, satt alla ädlingar, så
att konung Peleus befruchtade sig [illegible] från sitt rike
afvalter blifva för hand [illegible], tänckte för
den skull att sända Jason [illegible], ärende sitt
från sig [illegible] konung Colcos komma, tij han wille
derfor för höfdinga skull öppenbarliga draga Gröna
Länder förden skull några män till sig och bref
och wänlig hälsning, bidiandes honom til gästabud.
Jason begynte wäl konungens tillsägelse, och reste
sig med hundrade Mäns; komandes
i förstningen tijd,
der til konungen som inbiudningen hade gifvit
afladen var. Jason var där två nätter innan
konungen hallade honom til talss med sig, hvarvid
två [illegible] och ibland andra [illegible] konungen sitt tal sälade: Förtiger Man är dee
fräcke, som torde [illegible] af dig förnätta [illegible] innan de ändas dittkijf, dig til
äminnelse så lämna skinnet der [illegible], och
dem till afvärdare och [illegible] sen

~~Ofvanstående~~
intet vederbörande, begynner konungen, nu rätta
som min fader ~~omtalat~~ sadt de förnämste hufvudlärer
tagit saken, då de ville förmå honom till ~~kamp~~ krig,
och så saken det vanit alt sedan framgent,
dock saken ännu ingen synnerlig som denna
varan ~~förbunden blunt~~, kunnat åstadkomma, och
tjänat mig förnämligen ~~derutinnan~~ att ingen saken
förbundat varan, förnämligast vara; att ~~han~~
intet kunnat skilja tagger män som fordrad,
och sedan att ingen dock ännu så vida varit
att detta han förfalla kunnat detta berömmeliga
skärk, som är att ingen förlia det förnämna
gyckel (i kolkat berg) som däri säges i Psalt.
Vasl.

Riks-Bibliotheket.
STOCKHOLM.
Handskrifter.
N:o
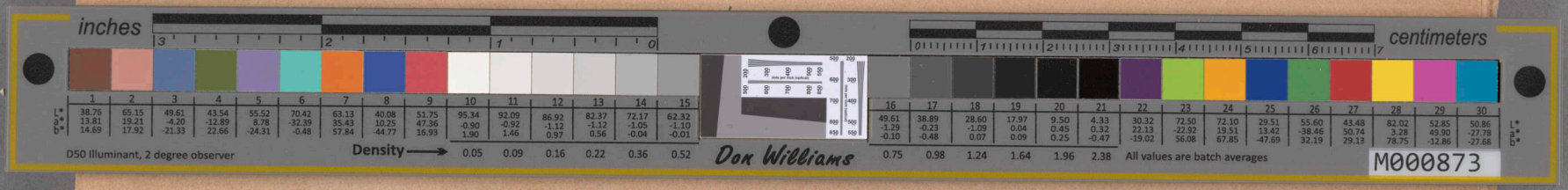
Fol. 4:o A. 29.